

Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΤΟΥ ΕΔΡΑ

Στήν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί σέ κλίμα βαθειᾶς θρησκευτικῆς κατάνυξης καί ἀγωνιστικοῦ παλμοῦ, πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή, 25 Μαρτίου 2007, στίς 6.30' τό ἀπόγευμα, στόν κατάμεστο Ἱερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα, στό Πλατύ Ἀγλαντζιάς, ἡ ἐγκαθίδρυση τοῦ Μητροπολίτη Κυρηνείας Παύλου στήν προσωρινή ἔδρα του. Ὡς γνωστό οἱ ἐνορίες Ἀποστόλου Ἀνδρέα Πλατύ Ἀγλαντζιάς, Ἀγίου Ἐλευθερίου, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ καί Ἀποστόλου Φιλίππου Λατσιῶν ἀνήκουν στήν Ἱερά Μητρόπολη Κυρηνείας μέχρι τήν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μητροπολίτη στή φυσική ἔδρα του, μετά ἀπό ὁμόφωνη ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικῆς πρότασης τοῦ Μακαριωτάτου στίς 19 Μαρτίου 2007.

Στήν τελετή παρέστησαν ὁ Προεδρεύων τῆς Δημοκρατίας, Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημ. Χρυσόφιας, ὁ Ὑπουργός Παιδείας καί Πολιτισμοῦ κ. Ἀκης Κλεάνθους, ἐκπροσωπῶν τόν ἀπουσιάζοντα στό ἐξωτερικό Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, Ἀρχηγοί καί Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, οἱ Βουλευτές τῆς Κερύνειας, οἱ Δήμαρχοι τῆς Ἐπαρχίας τῆς Κερύνειας, τῆς Ἀγλαντζιάς καί τῶν Λατσιῶν, ὁ Ἐπαρχος τῆς Κερύνειας, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἀστυνομίας, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς, ὁ Διοικητής τῆς ΕΛΔΥΚ, Ἡγούμενοι Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, ἐκπρόσωποι

ἐνοριακῶν Μονῶν, πολλοὶ κληρικοὶ καὶ πλῆθος κόσμου ποὺ κατέκλυσε τὴν ἐκκλησία καὶ τό γύρω χῶρο.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἐγκαθίδρυσης ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας ἀνέπεμψε δέηση γιὰ σύντμηση τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας τῆς Κύπρου, ἐκδίωξη τῶν ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων καὶ ἐπιστροφή στίς πατρογονικές ἐστίες.

Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος προσφώνησε τό Μητροπολίτη Κυρηνείας ὡς ἑξῆς:

«Πανιερώτατε καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ, Μητροπολίτα Κυρηνείας Παῦλε,

Εἶη εὐλογητόν καὶ ὑπερύμνητον τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ Σέ καὶ ἰδού, χάριτι τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, σήμερον ἀξιῶνεσαι τῶν ἰδικῶν Σου Θυσιαστηρίων, προκειμένου νὰ τελεσιουργῇς τὴν ἀναίμακτον τοῦ Κυρίου Θυσίαν καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν Σου ἐπαρχίαν.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς χειροτονίας Σου εἰς τό Ἐπισκοπικόν ἀξίωμα, μακράν τῆς ἰδικῆς Σου ἐπαρχίας καὶ τῶν ἰδικῶν Σου Θυσιαστηρίων, ὡς πένης καὶ πλάνης διήρχεσο τὰς Μητροπόλεις τῶν ἀδελφῶν Σου Ἱεραρχῶν καὶ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον καὶ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ἐκζητῶν τό περιπλανώμενον καὶ διεσκορπισμένον καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον ποίμνιόν Σου, ἵνα ποιμάνης, γαλουχήσης, παραμυθήσης καὶ ἐνισχύσης αὐτό εἷς τε τὰς χριστιανικάς ἀληθείας, καθὼς καὶ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰς πατρογονικάς του ἐστίας.

Σήμερον, ἀγαπητέ καὶ πεφιλημένε ἀδελφέ, ἔχεις τὰ ἰδικὰ Σου Θυσιαστήρια, ὀλίγα μὲν εἰς τόν ἀριθμόν, ἱκανά ὅμως, ὡς βάσις, προκειμένου νὰ ἐκκινής τόν καθημερινόν Σου ἀγῶνα διὰ τε τὴν πνευματικὴν διαποίμανσιν καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ λαοῦ μας.

Μέτοχοι τῆς χαρᾶς Σου αὐτῆς εἴμεθα πάντες οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί Σου, οἵτινες μετ' αἰσθήματος εὐθύνης ἐλάβομεν τὴν Συνοδικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, τῇ ἐμῇ εἰσηγήσει, ὅπως Σοῦ παραχωρηθῶσιν οἱ τέσσαρες αὐτοὶ προσφυγικοὶ συνοικισμοί, μετὰ τοῦ ἐπὶ πλεόν ποιμνίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ σήμερον θά εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἰδικῆς Σου ἐπαρχίας, τῆς Κυρηνείας, καὶ θά παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν Σου δικαιοδοσίαν, ἕως ὅτου ἀνατείλῃ τό ποθητόν νόστιμον ἡμᾶρ.

Εἰς τὸν ἀγῶνά Σου αὐτόν νά εἶσαι βέβαιος, ὅτι θά ἔχῃς βοηθούς καὶ συμπαραστάτας ἅπαντας τοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς Σου, τὰ Συνοδικὰ Μέλη καὶ ἐμέ προσωπικῶς. Διότι ἡ κατεχομένη ἀπὸ τὰς ὁρδὰς τοῦ Ἀττίλα Κερύνεια μας δέν εἶναι μόνον θέμα ἰδικόν Σου καὶ τοῦ ποιμνίου Σου, ἀλλὰ εἶναι θέμα συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας γενικότερον.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ὑψηλῶν Σου καθηκόντων εἶναι φυσικόν νά συναντήσης καὶ ψυχάς, αἵτινες ἀπέκαμον ἀπὸ τὴν μακράν ὁδοιπορίαν τοῦ προσφυγικοῦ τους Γολγοθᾶ. Εἰς αὐτούς, ἀκολουθῶν τὰς σοφὰς συμβουλὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, «κῆρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, παραμύθησον, στήριξον, παρακάλεσον... νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ» (Β' Τιμ. 4, 25). Καὶ ἀγωνίσου νά ἐμφυσήσης εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλπίδος! Ἄλλως τε καὶ ἡ πολυκύμαντος Ἱστορία μας, μᾶς ἐδίδασκεν ὅτι μόνον μέ τό ἀγωνιστικόν μας φρόνημα καὶ τὴν πίστιν εἰς τό δίκαιον τοῦ ἀγῶνος μας δικαιούμεθα νά ἐλπίζωμεν εἰς τὴν κατίσχυσιν τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων μας.

Ἦγαπημένε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, Μητροπολίτα Κυρηνείας Παῦλε,

Ἡ πολλή σου εὐσέβεια, ἡ βαθυτάτη ἐκκλησιαστική σου

μόρφωσις, ἡ ἀγάπη σου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς καὶ ἡ ἄκρα φιλοπατρία σου ἐγγυῶνται μίαν ἀγλαόκαρπον συνέχειαν τῆς Ἀρχιερατικῆς Σου ποιμαντορίας!

Ὡς ἐκ τούτου, ἐγὼ προσωπικῶς, τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μεθ' ἡμῶν ὁ προσφυγικός κόσμος καὶ σύμπας ὁ Κυπριακός λαὸς ἐκφράζομεν ἀπὸ τὰ μύχια βάθη τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τό πρόσωπόν Σου ἀγάπης μας, καὶ δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως μᾶς καταξιώσῃ συντόμως νὰ Σέ χαιρετίσωμεν καὶ εἰς τὴν θαλασσοφίλητον Κερύνειαν μας!

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ Σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου».

Μετά τὴν προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας ἐξεφώνησε τὸν ἐπόμενο λόγο:

«Μακαριώτατε,
Ἐξοχώτατε Προεδρεύοντα τῆς Δημοκρατίας,
Πανιερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί,
Κύριε Ὑπουργέ Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ,
Πανοσιολογιώτατοι Ἅγιοι Καθηγούμενοι,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων,
Κύριοι Βουλευτές,
Κύριοι Δήμαρχοι,
Κύριε Ἐπαρχε τῆς Κερύνειας,
Κύριε Ἀρχηγέ τῆς Ἀστυνομίας,
Κύριε Διοικητὴ τῆς Ἑλληνικῆς Δυνάμεως Κύπρου,
Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε,

Αισθήματα δοξολογίας καί εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Πανάγαθο ἐν Τριάδι Θεό πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ μου κατὰ τὴ σεμνὴ αὐτὴ τελετῇ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σημαντικό σταθμὸ γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κυρηνείας. Γιὰ τριάντα τρία καὶ πλέον χρόνια ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Κυρηνείας, κατεχομένη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων, δὲν εἶχε ἐλεύθερο ἔδαφος οὔτε Θυσιαστήριο. Τό δέ ποίμνιό της, σκορπισμένο σέ ὀλόκληρη τὴν ἐλεύθερη Κύπρο, ἐξ αἰτίας τῆς καταδιωκτικῆς μανίας τῶν ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων, δὲν εἶχε οὔτε ἓνα ἱερό Ναό, τὸν ὁποῖο νὰ νοιώθει δικό του, γιὰ νὰ συγκεντρώνεται γιὰ τὴ κοινὴ λατρεία πρὸς ἐμψύχωση, πρὸς ἐνδυνάμωση, ἀλλὰ καί σύσφιγξη τῶν μεταξύ τους δεσμῶν.

Καί ἰδού σήμερα, ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καθ' ἣν ἐορτάζομεν ὄχι μόνο τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καί τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἰθνηοῦ ἀπὸ τῆ δουλείας τοῦ πιό σκληροῦ δυνάστη, γίνεται ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς ταπεινότητος ἡμῶν στὸν ἱερό αὐτό Ναό τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ σήμερα μαζί μέ τοὺς ἱερούς Ναοὺς τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ καί τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου Λατσιῶν, ἀποτελεῖ ἔδαφος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηνείας μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς στὴ μόνιμη ἔδρα μας.

Φιλάδελφος ἡ χειρονομία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Χρυσόστομου νὰ παραχωρήσει, ἐκπληρώνοντας παλαιότερο αἶτημά μας, μέρος τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς περιφερείας στὴ δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηνείας, μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἐπανόδου στὴ μόνιμη ἔδρα μας, στὴν ἱστορικὴ καί ὁμορφὴ Κερύνεια, καί ἡ ὁμόφωνη ἔγκριση τῆς προτάσεως αὐτῆς ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς καί Σεβασμιώτατα Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Διὰ τοῦτο ἐκφράζομε τίς θερμές μας εὐχαρι-

στίες καί ταυτοχρόνως διερμηνεύομε τά αἰσθήματα ἱκανοποίησης τοῦ ποιμνίου μας γι' αὐτή τή διευθέτηση, καί ὅλοι μαζί εὐχόμεσθε νά εἶναι σύντομος ὁ χρόνος τῆς ἐπιστροφῆς στή μόνιμη ἔδρα τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, τήν ὁποία δέν ξεχνοῦμε οὔτε καί ξεγράφουμε.

Δέν ξεχνοῦμε τά ἁγιασμένα μέ τό αἷμα τῶν ἡρώων τῆς Πατρίδος καί τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως σκλαβωμένα χώματά μας. Δέν ξεχνοῦμε τούς ἱερούς Ναούς μας, οἱ ὁποῖοι παρμένουν βουβοί καί ἀλειτούργητοι. Ἡ συστηματική σύληση καί καταστροφή τῶν κατεχομένων ἱερῶν Ναῶν μας ἐκ μέρους τῶν Τούρκων εἰσβολέων, ἡ ὁποία ἀποβλέπει στόν ἀφανισμό κάθε ἵχνους χριστιανικοῦ μνημείου πού μαρτυρεῖ τόν πλούσιο Ἑλληνορθόδοξο πολιτισμό τῆς νήσου μας, ἀποτελεῖ μόνιμη πληγή στήν ἀρχιερατική μας καρδιά.

Εὐχαριστοῦμε ὡσαύτως τόν ἱερό κλῆρο, τούς ἄρχοντες καί τό λαό τῆς νέας περιοχῆς, ἡ ὁποία ἀπό σήμερα ἀποτελεῖ ἔδαφος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηνείας, γιά τήν εὐμενῆ καί θερμή ἀποδοχή τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί τούς διαβεβαιώνουμε, ὅτι θά τούς περιβάλλουμε μετά πολλῆς στοργῆς καί ἀγάπης καί πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, καθὼς καί ὅλο ἀνεξαιρέτως τό ποιμνίό μας, τό ὁποῖο ἡ θεία Πρόνοια μᾶς ἔταξε νά ὑπηρετοῦμε.

Ὁ λαός τῆς χειμαζόμενης Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, ξεριζωμένος ἀπό τίς πατρογονικές του ἐστίες καί διασκορπισμένος σέ ὅλες τίς ἐλεύθερες περιοχές τῆς νήσου μας, ἀπό σήμερα ἀποκτᾷ τή δική του πνευματική ἐστία στήν ἐλεύθερη Κύπρο. Ἐδῶ οἱ Κερυνειῶτες καί ἰδιαίτερα ἡ νεολαία θά μποροῦν νά συναντοῦν τόν Ποιμένα καί Πνευματικό τους Πατέρα, γιά νά ἀποθέτουν μέ ἐμπιστοσύνη τούς πόθους καί τίς ἀγωνίες, τούς προβληματισμούς καί τίς ἐλπίδες τους. Ἐπὶ πλέον θά εἶναι ὁ τόπος τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως τῶν πιστῶν καί τῆς μετὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἐπικοινωνίας.

Ἡ διευθέτηση, ὅμως, αὐτή δέν ἀποτελεῖ μόνιμο στόχο μας,

ἀλλά θεωρεῖται ἐνδιάμεσος σταθμός, ὅπου οἱ πιστοὶ θὰ βρίσκουν παρηγοριά καὶ θὰ ἀντλοῦν ὑπομονή, ὥστε νὰ ἐπιδεικνύουν τὴν ἀνάλογη καρτερία, γιὰ νὰ μὴ λυγίσουν καὶ νὰ μὴ λιποψυχήσουν μέ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀλλὰ νὰ παραμείνουν ἐδραῖοι καὶ σταθεροὶ στὴ διεκδίκηση τῆς γῆς τῶν πατέρων μας.

ἔχοντας ὑπόψη τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ὅτι «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. 15, 5), δέν θὰ παύσουμε νὰ κηρύττομεν «Χριστόν καὶ τοῦτον Ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 2, 2). Θὰ συνεχίσουμε νὰ καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ θεόθεν ἐμπεπιστευμένου ποιμνίου μας, ὥστε διὰ τῆς νήψεως, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καὶ τῆς συμμετοχῆς στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ πιστοὶ νὰ γίνουν μέτοχοι τῶν ἀκτίστων θείων ἐνεργειῶν, «ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστός ἐν» ταῖς καρδίαις αὐτῶν (Γαλ. 4, 20). Τότε θὰ μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε ὅχι μόνο στὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος μας.

Στὴ σημερινή ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης οἱ κίνδυνοι ποὺ ἐλλοχεύουν δέν ἀφοροῦν μόνο στὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Πίστη μας. Ξένα κέντρα λήψεως ἀποφάσεων σχεδιάζουν τὴν ἀλλοίωση τῆς πολιτιστικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ταυτότητας. Οἱ θιασῶτες τῆς Νέας Ἐποχῆς ἐπιδιώκουν νὰ κατεδαφίσουν τὰ ἱερά καὶ ὅσια τῆς φυλῆς μας. Στό βωμό τῆς πολυπολιτισμικότητας θυσιάζεται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ διαστρεβλώνεται ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη. Ὁ ἐνθαρρυνόμενος θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς ἀποσκοπεῖ στὴ σχετικοποίησιν τῆς Πίστεως καὶ τὴν ἀμβλυνσιν τοῦ Ὁρθόδοξου αἰσθητηρίου τοῦ λαοῦ. Καταβάλλεται προσπάθεια, ὥστε νὰ ἀποδυναμωθεῖ ἡ Ὁρθόδοξη αὐτοσυνειδησία καὶ νὰ ἀλλοιωθεῖ ἡ ἐλληνικὴ ἰδιοπροσωπεΐα τοῦ λαοῦ μας.

Ἡ προάσπιση αὐτῶν τῶν ἀξιῶν δέν σημαίνει οὔτε ἐθνικισμὸ οὔτε μισαλλοδοξία. Γι' αὐτό, παρ' ὅλες τίς προφάσεις καὶ τίς δικαιολογίες ποὺ προτάσσουν ὁρισμένοι, διὰ νὰ ἐπι-

τύχουν τήν κάμψη τῆς πνευματικῆς ἀντίστασης τοῦ λαοῦ μας, μέσω τῆς διάβρωσης τῆς παιδείας καί τῆς ἐκτροπῆς τῆς ἀγωγῆς, ἡ Ἐκκλησία θά παραμείνει ἄγρυπνη πρὸς περιφρούρηση τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ποιμνίου Της. Δέν θά δεχθοῦμε τήν ἐπιχειρούμενη ἀπονέκρωση τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καί τήν καταπάτηση τῆς Πίστεως, ἐπειδὴ τό θέλουν εἴτε ἡ ψευδοδιανόηση εἴτε οἱ μεγάλες Δυνάμεις τῆς Δύσεως, γιά λόγους δῆθεν ἄρσεως τῆς λεγόμενης ἀπομόνωσης τοῦ σύνοικου στοιχείου, γιά τήν ὁποία ἄλλωστε δέν εὐθυνόμαστε ἐμεῖς, ἀλλά ἡ συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή. Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι μόνο ἂν διατηρήσουμε ἀνόθευτη τή σῶζουσα Εὐαγγελική Ἀλήθεια καί ἀκέραιη τήν Ἐθνική μας Παράδοση, θά μπορούμε νά προσφέρουμε λύση στά σύγχρονα προβλήματα καί ἐθνικά ἀδιέξοδα.

Ἡ ἐθνοπρεπὴς στάση τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ τήν ἀπόρριψη τοῦ σχεδίου Ἀνάν, τοῦ ὁποίου ἡ στρατηγική ἀπέβλεπε στή γενοκτονία τῆς μνήμης καί στό σταδιακό ἀφελληνισμό τῆς νήσου μας, ἀποδεικνύει, ὅτι δέν πρέπει νά παραμένουμε ἀπαθεῖς θεατές στά τεκταινόμενα ὑπὸ τῆς Νέας Ἐποχῆς, ἀλλά νά ἀντιδροῦμε καί νά ἐνεργοῦμε ὡς φύλακες τοῦ χειμαζόμενου Ἑλληνισμοῦ τῆς νήσου μας, ὥστε νά μὴ ἀφανισθεῖ μέσα στή χοάνη τῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης.

Ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὅπως ἄλλωστε διαχρονικά ἀποδεικνύεται, εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία μπορεῖ νά προσφέρει πνευματικά καί ἐθνικά ἀντισώματα στό ποίμνιό Της, ὥστε ὄχι μόνο νά μὴ εἶναι εὐάλωτο στά καταστροφικά μηνύματα τῆς Νέας Ἐποχῆς, ἀλλά νά συνεχίσει τήν εὐεργετική θρησκευτική καί πολιτιστική προσφορά στό σύγχρονο κόσμο.

Μακαριώτατε,

Κύριε Προεδρεύοντα τῆς Δημοκρατίας,

Ὑστερα ἀπὸ δεκατρία χρόνια ἀνέστιας Ποιμαντορικῆς

Διακονίας, κάτω από δυσμενείς και αντίξοες συνθήκες, και χαλεπές περιστάσεις, ό Ουράνιος τής Έκκλησίας Δομήτωρ μᾶς ἀξίωσε νά ἔχουμε ἀπό σήμερα τόπο νά σταθοῦμε καί Θυσιαστήριο νά λειτουργοῦμε, ὥστε νά συνεχίσουμε νά ἐργαζόμαστε στόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου γιά τή δόξα τοῦ Ἁγίου Ὄνόματός Του καί στηριγμό καί ἁγιασμό τοῦ προσφυγοποιημένου ποιμνίου μας.

Μέ τίς πρεσβεῖες τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τής Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, καί πάντων τῶν Ἁγίων, καί τίς προσευχές ὅλων ἡμῶν, ό προσωρινός αὐτός σταθμός νά ἀποτελέσει ἀφετηρία, προοίμιο καί πρόγευση τής χαρᾶς τής ἐπιστροφῆς στή μαρτυρική γῆ τής Κερύνειας μας καί σ' ὅλα τά σκλαβωμένα μέρη τής ἡμικατεχόμενης νήσου μας».

Μετά τό πέρας τής Ἀκολουθίας, τόν Πανιερώτατο συνεχάρησαν ό Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ πολιτειακοί καί πολιτικοί ἄρχοντες, οἱ λοιποί ἐπίσημοι καί ό λαός στή μεγάλη αἴθουσα τοῦ Ναοῦ.

Ἀκολούθως ό Σεβασμιώτατος παρέθεσε δεῖπνο στό ξενοδοχεῖο «Hilton Park», στό ὁποῖο παρακάθησαν ό Μακαριώτατος, τά μέλη τής Ἱερᾶς Συνόδου, ό ἐκπροσωπῶν τόν ἀπουσιάζοντα στό ἐξωτερικό Πρόεδρο τής Δημοκρατίας Ὑπουργός Παιδείας καί Πολιτισμοῦ καί ἄλλοι ἐπίσημοι, κληρικοί καί λαϊκοί.